

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **N.A.**
státní příslušnost Kyrgyzská republika

zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům z.s.
sídlem 190 00 Praha 9, Kovářská 939/4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1. 7. 2019 č. j. OAM-252/LE-BA02-P10-2019, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 1. 7. 2019 č. j. OAM-252/LE-BA02-P10-2019 žalované Ministerstvo vnitra ČR zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro nepřipustnost této žaloby podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalobce podal dne 9. 5. 2019 je v pořadí již druhou a důvody uvedené v této žádosti jsou opakovaně stejně jako uváděl v první žádosti ze dne 20. 1. 2016. V rámci řízení o opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů jeho odchodu ze země jeho původu a obav návratu do vlasti. Za takovou skutečnost žalovaný nepovažoval ani písemné prohlášení žalobce ze dne 5. 6. 2019 o tom, že v zemi jeho původu měl být dne 15. 5. 2019 zatčen a uvězněn jeho bratr a že žalobci bylo právníkem jeho bratra sděleno, že v případě návratu do Kyrgyzstánu jej také čeká uvěznění a hrozí mu nebezpečí vůči jeho životu.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, v níž namítal, že žalovaný v průběhu správního řízení porušil zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v jeho ust. § 3, § 50 odst. 2, 3, a 4, § 52 a 68 odst. 3. Současně namítal porušení ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalovaný neměl posoudit opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustnou a porušení § 25 písm. i) téhož zákona, neboť podle žalobce nemělo být řízení o této žádosti zastaveno. V této souvislosti žalovaný porušil také § 14a zákona o azylu, neboť mu v případě návratu hrozí nebezpečí vážné újmy. Žalobce v souvislosti s nynější žádostí o udělení mezinárodní ochrany uvedl novou skutečnost, že ve věci trestního řízení, které je proti němu v zemi původu vedeno, došlo k zatčení jeho bratra E. A. a jeho umístění do vězení ze strany státních orgánů. Tyto skutečnosti sdělil žalobci právní zástupce jeho bratra, který jej informoval, že jej v případě návratu čeká uvěznění a že je ohrožen na životě. Uvedenému sdělení, které bylo žalovanému doručeno dne 5. 6. 2019, žalovaný neuvěřil a pouze jen konstatoval, že neshledává souvislost mezi odchodem žalobce ze země původu a osobou jeho bratra. Podle žalobce se žalovaný nezabýval dostatečně jeho žádostí z pohledu jednotlivých typů mezinárodní ochrany a naprosto vynechal posouzení bezpečnostní situace v zemi původu. Nezjistil tak stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Rozhodnutí žalovaného je proto nezákonné a žalobce se domáhal, aby bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 7. 2019 č. j. OAM-252/LE-BA02-P10-2019 a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že nynější žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 25. 4. 2019. V následující den, tj. dne 26. 4. 2019 vydal žalovaný

rozhodnutí, kterým byl žalobci zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, přičemž doma zajištění byla stanovena do 13. 8. 2019. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se uvádí, že žalobce byl rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Praha, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPA-164535-13/ČJ-2019-000022-ZCH ze dne 24. 4. 2019 zajištěn podle § 124 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky v platném znění a umístěn do Zařízení pro zajištění cizinců Balková za účelem realizace správního vyhoštění. Důvodem tohoto zajištění byla skutečnost, že žalobce na území ČR pobýval na základě řízení o mezinárodně ochraně, které bylo dne 13. 3. 2019 ukončeno odmítnutím kasační stížnosti a nabytím právní moci dne 21. 3. 2019 s tím, že měl do 30 dnů povinnost z území ČR vycestovat, avšak nedostavil se pro výjezdní příkaz a nevycestoval. Bylo dále zjištěno, že mu byla uložena předtím dvě správní vyhoštění a to rozhodnutími ze dne 17. 8. 2018 a 5. 9. 2016. V rámci poskytnutí údajů k nynější žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 9. 5. 2019 jako důvod této žádosti uvedl, že se bojí jet do Kyrgyzstánu z důvodu obav o svůj život. V Tarchanu mají ložiska zlata, které těží kanadská firma Central Gold. Z této těžby nemají oni žádné výhody a odpad, který jde do vody, škodí jejich zdraví. Proti tomu vyšli prostřednictvím poslance jménem S. D., kterému dali všechny dokumenty s tím, že odpad hodně škodí narozeným dětem. Nedostali žádnou odpověď a tak omezili cestu autům vozícím tento odpad. V té době byl premiérem Z. S., který jej požádal, aby s tím skončili. V místě, kde je elektrárna, vypínali elektrický proud a zastavili práci, v důsledku čehož měli trestní řízení. Protože byla práce zastavena, Kanada a Kyrgyzstán „zastavili smlouvu o těžbě“. V případě návratu se žalobce bojí, že bude uvězněn anebo že mu poškodí zdraví.

6. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 20. 1. 2016. V průběhu řízení této žádosti jako důvody uvedl, že od roku 2013 je vůdcem hnutí Žashtar Ujumu, jehož členové pořádali protestní akce proti těžební společnosti Kumtor, která znečišťuje tamní životní prostředí. Jako protest proti této společnosti zablokovali v roce 2013 příjezdovou cestu k této firmě a na 24 hodin odpojili elektřinu. Žalobce uvedl, že byl při protestních akcích zatčen a na 24 hodin zadržen policií z důvodu podílu na způsobených ekonomických škodách, po propuštění byl policií sledován a byly u něj prováděny domovní prohlídky. Bojí se, že by byl ve své vlasti zatčen, zbit nebo zabit, protože byl vůdcem hnutí Žashtar Ujumu a také kvůli tomu, co provedli v roce 2015, tj. blokaci cesty k těžební společnosti a vypnutí elektřiny v této firmě, v důsledku čehož byly poškozeny vztahy Kyrgyzstánu a Kanady a vznikla milionová škoda. O této žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 1. 2017 č.j. OAM-54/ZA-ZA11-P16-2016, kterým mezinárodní ochranu žalobci podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b neudělil. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 1. 2017.
7. Dne 5. 6. 2019 doručil žalobce žalovanému přípis, v němž uvedl, že ve věci zahájení trestního řízení proti němu vznikly nové události, jeho sourozenec E. A. byl 15. 5. 2019 zatčen a umístěn do vězení. Tyto informace mu sdělil právník jeho bratra a také mu bylo řečeno, že v případě návratu do Kyrgyzstánu jej čeká uvěznění a hrozí mu velké nebezpečí ohrožení života. Součástí správního spisu jsou informace Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 20. 6. 2018 ohledně bezpečností a politické situace v Kyrgyzstánu a informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č.j. 111008/2018-LPTP ze dne 16. 5. 2018 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a po dlouhodobém pobytu v zahraničí.

8. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
9. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení,
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
10. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
11. Zásadním žalobním bodem žalobce byla v této právní věci jeho žalobní námitka, že jeho nynější žádost o mezinárodní ochranu podanou dne 25. 4. 2019 žalovaný neměl posoudit jako nepřipustnou podle shora citovaného ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a v důsledku toho zastavit řízení podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona. Žalobce v této souvislosti namítal, že jako novou skutečnost ve své nynější žádosti o mezinárodní ochranu uvedl trestní řízení, které je proti němu v zemi původu vedeno a že došlo k zatčení jeho bratra E. A. a jeho uvěznění ze strany státních orgánů. Tyto skutečnosti mu sdělil právní zástupce bratra, který jej také informoval, že v případě návratu do země původu bude také uvězněn a ohrožen na životě. Ve shodě s žalovaným musí krajský soud konstatovat, že uvedena informace žalobce ze dne 5. 6. 2019 nebyla ničím doložena, byla učiněna poté, kdy byla žalobci dána možnost vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany a jde tedy o účelové tvrzení v kontextu azylového příběhu žalobce, jemuž před podáním této žádosti bylo opakovaně uloženo správní vyhoštění, které nerespektoval a nadále pobýval na území České republiky nelegálně. Uvedené tvrzení žalobce rozhodně není možno považovat za skutečnost, která bez vlastního zavinění žalobce nemohla být předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení a která by tedy svědčila o možnosti pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu či z důvodu nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a téhož zákona. Krajský soud se neztotožňuje ani žalobní námitkou, že žalovaný opomenul posouzení bezpečnostní situace v zemi původu žalobce. Žalovaný totiž v odůvodnění svého rozhodnutí výslovně uvedl, že vycházel z informací o Kyrgyzstánu, konkrétně z informace MZV ČR č.j. 111008/2018-LPTP ze dne 16. 5. 2018 a informace Odboru azylové a migrační politiky MV ČR nazvané „Kyrgyzstán – bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 20. 6. 2018“. Jak bylo uvedeno shora, tyto informace jsou součástí správního spisu. Nutno podotknout, že žalobce v žalobě žádné konkrétní změny týkající se politické a bezpečnostní situace země jeho původu od doby vydání rozhodnutí o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu nenamítal. Krajský soud tedy za nedůvodnou považuje i žalobní námitku, že žalovaný nezjistil skutkový stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a že nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a že by tím

porušil vytýkaná ustanovení správního řádu, která navíc v žalobě byla uvedena toliko obecně a nekonkrétně.

12. Krajský soud uzavírá, že žalovaný nepochybil, když žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce vyhodnotil jako nedůvodnou podle shora citovaného ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o této žádosti podle ust. § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.
13. Ze shora uvedených důvodů proto krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s, přičemž v této věci rozhodl bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. listopadu 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce